

ефективності сільськогосподарського виробництва та оптимізація організаційно-методичних аспектів управління витратами на якість [1].

В даний час повинен здійснюватися не тільки внутрішній аналіз виробничо-господарської і фінансової діяльності підприємства з питань якості, а й аналізуватися ринкова і цінова політика, конкурентоспроможність продукції, канали її надходження і продажу. Тобто, якістю продукції, що випускається необхідно управляти й управління якістю продукції сільського господарства можна охарактеризувати як певний етап, що забезпечує виробництво сільськогосподарської продукції з відповідними споживчими властивостями (якістю) з урахуванням технологічних особливостей даних галузей (рослинництва, тваринництва і промислового виробництва) [2].

Основною метою управління витратами для забезпечення високої якості сільськогосподарської продукції є забезпечення високої якості випущеної продукції сільського господарства з мінімальними витратами. При цьому, на наш погляд, на сільськогосподарських підприємствах доцільно організувати облік витрат на якість продукції по виділеним центрам відповідальності. У сільськогосподарських організаціях в якості центру відповідальності можуть виступати структурні підрозділи даного підприємства (відділення, дільниці, тваринницькі ферми, бригади, механізовані ланки тощо). Також вирішальним фактором підвищення якості сільськогосподарської продукції є використання нових сортів і гібридів рослин і кращих порід тварин, поглиблення спеціалізації, підвищення рівня механізації і концентрації виробництва тощо.

Список використаних джерел:

1. Лайко П.А., Бабієнко М.Ф., Бузовський С.А., Іщенко Т.Д. Якість сільськогосподарської продукції та продуктів харчування як вирішальна складова продовольчої безпеки. *Економіка АПК*. 2005. №1. С.12.
2. Пономарьова О.С. Вплив якості продукції на конкурентоспроможність підприємства. *Економіка, фінанси, право*. 2009. №5. С. 8.

*Гасва А.Л., Голуб О.Р., Шовкопляс О.М.,
здобувачі вищої освіти СВО Магістр,
спеціальність 073 Менеджмент*

Науковий керівник: д.е.н., професор Писаренко В.В.

УДОСКОНАЛЕННЯ РОЗПОДІЛУ ЗАРОБІТНИХ ПЛАТ ШТАТНИХ ПРАЦІВНИКІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

В умовах сучасної України ефективність управління мало пов'язується з підвищенням добробуту працівників, яке є не тільки результатом державного регулювання розподілу створеного ВВП, а й наслідком усвідомлення власниками і менеджментом підприємств значущості найманих працівників у створенні доданої вартості. На жаль, результати наукових досліджень свідчать про відсутність тенденції до сходження інтересів представників різних соціальних груп, що обумовлює необхідність враховувати в управлінській діяльності зростання ризиків виникнення соціальних конфліктів. Працівники

не відчуватимуть себе невід'ємною і важливою частиною компанії навіть в тому випадку, коли вони беруть безпосередню участь в процесі змін, якщо при цьому відсутній взаємозв'язок між економічними успіхами компанії і особистими доходами людей, що виконують конкретну роботу. При відторгненні найманих працівників від розподілу суспільного продукту теоретичні положення про необхідність їх залучення до організаційних трансформацій з метою зменшення конфліктності інтересів, а, отже, зміцнення міжособистісних контактів, не знаходять свого місця у реальному житті.

Орієнтація на гармонізацію відносин пов'язана з додатковими грошовими вкладеннями у розвиток співробітників, а це є найважливішим обмежувальним фактором з огляду на те, що пропорції гармонійного розвитку встановлюються в процесі оптимізації витрат. У зв'язку з цим, зростає значення формування методик ділової оцінки, які дозволяють визначити внесок кожного співробітника у досягнення поставлених цілей. Оплата і керівне зростання працівників повинні бути тісно пов'язані з результатами їхньої роботи. При цьому критерії оцінки працівників повинні бути зрозумілими і відкритими для доступу, гранично формалізованими, що значно понизить можливість управлінського свавілля, а також доступними для вжиття у будь-яких організаціях [1, с. 33].

Щодо розподілу заробітної плати між працівниками апарату управління, то користуючись уже розробленими методичними підходами [2, с. 149-157] можна порекомендувати її розрахунок, заснований на принципі «золотого перерізу». Розглянемо 6-рівневу структуру управління, характерну для багатьох сільськогосподарських підприємств: 6 – директор; 5 – головні спеціалісти; 4 – завідувачі відділеннями, фермами; 3 – бригадири; 2 – працівники відділів; 1 – молодший обслуговуючий персонал (таблиця 1).

Таблиця 1

Пропонований розподіл заробітної плати для штатних працівників сільськогосподарських підприємств України (виходячи з мінімальної заробітної плати 2019 р.)

Рівень	Заробітна плата на рівні	Розрахунок надбавок для наступного рівня
1	4173 (3200)	$4173 (3200) \times 0,38 = 1586$
2	$4173 + 1586 = 5759$	$1586 \times (0,62 / 0,38) = 1586 \times 1,6 = 2538$
3	$5759 + 2538 = 8297$	$1586 \times 1,6^2 = 1586 \times 2,6 = 4124$
4	$8297 + 4124 = 12421$	$1586 \times 1,6^3 = 1586 \times 4,2 = 6661$
5	$12421 + 6661 = 19082$	$1586 \times 1,6^4 = 1586 \times 6,6 = 10468$
6	$19082 + 10468 = 29550$	-

Джерело: розраховано авторами за [2].

Застосування даної методики розподілу заробітної плати для штатних працівників можливе для підприємств різної організаційно-правової форми і не залежить від кількості рівнів структури управління.

Список використаних джерел

1. Дорофєєв О. В. Конвергенція і взаємодія у виробничих системах: науковий дискурс у контексті гармонізації управління / О. В. Дорофєєв // Економічний форум. – 2019. – № 2. – С. 31–35.

2. Иванус А.И. Гармоничное управление инновационной экономикой в условиях неопределенности / А.И. Иванус. – М.: Книжный дом «ЛИБРОКОМ», 2012. – 208 с.

Глуценко В.В., Матвієнко Ю. І., здобувачі вищої освіти СВО Магістр, спеціальність 051 Економіка

Науковий керівник: д.е.н., доцент Самойлик Ю.П.

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ТА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ТВАРИННИЦТВА У ПІДПРИЄМСТВІ

Ефективність та конкурентоспроможність – це головні показники, які характеризують успішність діяльності підприємства. В умовах глобалізації світової економіки глобалізується і конкуренція підприємств. Практично, це завжди конкуренція з відомими світовими виробниками. Сьогодні не можна розраховувати на те, що знайдеться ринок, недоступний для світових виробників, тому проблема забезпечення конкурентоспроможності власної продукції потребуватиме постійних рішучих дій для свого вирішення. Проблема підвищення конкурентоспроможності стосується практично всіх сторін життя суспільства. У розвинутих країнах, наприклад, вона постійно перебуває в центрі уваги державних діячів і ділових кіл. Загострення конкурентної боротьби за збут змушує країни постійно шукати нові можливості й резерви для збуту своєї продукції, удосконалювати технології з метою створення якісних товарів [1-2].

Правильне визначення економічного стану підприємства, оцінка ефективності та результативності його господарської діяльності служить першим шаблоном для розробки обґрунтованої економічної політики, постановки завдань, які можуть бути реально вирішені для вдосконалення всього виробничого механізму.

Типовим сільськогосподарським підприємством, яке має достатній рівень економічної ефективності та конкурентоспроможності СВК “Перемога” Хорольського району. При формуванні конкурентних переваг СВК “Перемога” необхідно звернути увагу на галузь молочного скотарства. У даній галузі спостерігається зниження рівня цінової конкурентоспроможності, тому необхідний пошук резервів зниження собівартості цієї продукції, насамперед цього можна досягти за рахунок підвищення продуктивності корів. У СВК “Перемога” доцільним є часткове оновлення породного складу корів. Для початку пропонується закупити 20 корів породи Бура Карпатська і 20 корів породи Лебединська.

Бура Карпатська – молочно-м’ясна порода великої рогатої худоби. Порода була виведена на Закарпатті у першій половині двадцятого століття, вона була створена за допомогою методу складного відтворювального схрещування місцевої худоби рижка та мокань з плідниками бурих альпійських порід – Монта-Фонської, Швіцької та Альгауської. Бура Карпатська худоба формувалась у гірській зоні з використанням високогірних